

12. ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Πάντες υμείς θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα ταύτην...» Ματθαίον 26/κς' 31.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 26/κς' 1-16, Λουκά 12/ιβ' 48, Ματθ. 26/κς' 17-19, Α' Κορ. 5/ε' 7, Ματθ. 26/κς' 36-46, Ματθ. 26/κς' 51-75.

Σ' αυτό το μάθημα θα δούμε τις τελευταίες στιγμές του Ιησού πριν το σταυρό. Ο κόσμος, και όλο το σύμπαν, θα ζούσαν την πιο σημαντική στιγμή της ιστορίας, από τη δημιουργία.

Πολλά μαθήματα μπορούμε να αντλήσουμε από τα γεγονότα που θα εξετάσουμε αυτήν την εβδομάδα, ωστόσο θα εστιάσουμε στην ελευθερία της βούλησης. Θα δούμε πώς διάφοροι χαρακτήρες χρησιμοποίησαν αυτό το μεγάλο και ακριβό δώρο της ελευθερίας, καθώς και τις τρομερές και αιώνιες συνέπειες που προκύπτουν από την κακή χρήση αυτού του δώρου.

Ο Πέτρος, ο Ιούδας, και η γυναίκα με το μύρο, όλοι χρειάστηκαν να επιλέξουν. Και ο Ιησούς χρειάστηκε να επιλέξει, και η επιλογή Του είχε να κάνει με τον σταυρό, κάτι στο οποίο η ανθρώπινη Του φύση αντιδρούσε: «Πάτερ μου, εάν ήναι δυνατόν, ας παρέλθῃ απ' εμού το ποτήριον τούτο, πλην ουχί ως εγώ θέλω, ἀλλ' ως συ» (Ματθ. 26/κς' 39).

Η ειρωνεία είναι απίστευτη: το δώρο της ελεύθερης βούλησης που εμείς καταχραστήκαμε, οδήγησε τον Ιησού να χρησιμοποιήσει αυτό το προνόμιο – της ελεύθερης βούλησης – στο να επιλέξει εάν θα μας σώσει από την καταστροφή που προκάλεσε η δική μας ελεύθερη βούληση.

Κυριακή 12 Ιουνίου

«ΕΡΓΟΝ ΚΑΛΟΝ»

Βρισκόμαστε στις τελευταίες ημέρες της επίγειας ζωής του Ιησού. Σε λίγο πρόκειται να σταυρωθεί, να αναστηθεί και να φανερωθεί ως αναστημένος Σωτήρας του κόσμου. Όσο και να Τον εκτιμούσαν όσοι Τον ακολουθούσαν και Τον αγαπούσαν, είχαν ακόμη πολλά να μάθουν για το Ποιος ήταν και για το έργο Του γι' αυτούς. Εμείς που έχουμε τη δυνατότητα μέσα από την Αγία Γραφή να κοιτάξουμε πίσω και ιδιαίτερα μέσα από τις θαυμάσιες εξηγήσεις του Παύλου για την εξιλεωτική θυσία του Ιησού, γνωρίζουμε πολλά περισσότερα για τον Ιησού από ό,τι οι ακόλουθοί Του εκείνη την εποχή. Έχοντας αυτά κατά νου, διαβάστε Ματθ. 26/κς' 1-16. Ποια είναι η σημασία αυτού του ακριβού δώρου και τι μας διδάσκει για το πώς πρέπει να είναι η σχέση μας με τον Ιησού;

.....
Προσέξτε πώς ο Ματθαίος συνδέει την ιστορία αυτή (η οποία πρέπει να συνέβη πριν την θριαμβευτική είσοδο του Ιησού) με το σχέδιο θανάτωσης του Ιησού. Και ενώ κάποιοι από τον λαό Του σχεδίαζαν να Τον θανατώσουν, η Μαρία Τον άλειψε με βαρύτιμο μύρο (εδ. 7), δείχνοντας την απεριόριστη αγάπη και αφοσίωσή της. Ενώ οι μαθητές στεναχωρήθηκαν για αυτήν την σπατάλη, ο Ιησούς αποκάλεσε αυτήν την πράξη, «έργον καλόν». Με αυτή της την πράξη, την ιδιαίτερα δαπανηρή, η γυναίκα εκδήλωσε τα αληθινά της αισθήματα προς τον Ιησού. Παρότι δεν ήξερε τι θα ακολουθούσε, κατάλαβε ότι χρωστούσε πολλά στον Ιησού, και έτσι ήθελε όσο μπορούσε να Του το ανταποδώσει. Πιθανόν να είχε ακούσει τα λόγια Του, «Εις πάντα δε εις τον οποίον εδόθη πολύ, πολύ θέλει ζητηθή παρ' αυτού» (Λουκά 12/ιβ' 48). Στο μεταξύ, οι μαθητές που σίγουρα ήξεραν τι είχε κάνει ο Ιησούς σ' αυτή τη γυναίκα, έχασαν αυτό που είχε πραγματική αξία.

«Το άρωμα συμβόλιζε την ξέχειλη καρδιά του δότη. Ήταν η εξωτερική εκδήλωση μίας αγάπης που τρεφόταν από το ουράνιο ρυάκι μέχρι που ξεχειλίσε. Και το μύρο της Μαρίας, που οι μαθητές αποκάλεσαν σπατάλη, επαναλαμβάνεται χιλιάδες φορές στην ευαίσθητη καρδιά άλλων.» Ε. Χουάιτ, The SDA Bible Commentary, τομ. 5, σ. 1101.

ΣΚΕΨΗ: Τι μας δείχνει αυτή η ιστορία για το πώς πρέπει να ανταποκρινόμαστε σ' αυτά που μας έχει προσφέρει ο Ιησούς; Χρησιμοποιώντας την ελευθερία της βούλησης, τι «έργον καλόν» μπορούμε να κάνουμε για Εκείνον, ως ανταπόκριση όλων όσων έχουμε λάβει απ' Αυτόν;

Τρίτη 14 Ιουνίου

ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ

Την περίοδο του Πάσχα, οι ιερείς θυσίαζαν χιλιάδες αρνιά. Το αίμα των αρνιών από το θυσιαστήριο κυλούσε μέσα από το κανάλι ενός ρυακιού που έφτανε μέχρι την κοιλάδα των Κέδρων. Το ρυάκι γινόταν κόκκινο από το αίμα. Ο Ιησούς και οι μαθητές θα πρέπει να πέρασαν από τα κόκκινα νερά του ρυακιού, στο δρόμο τους για τον Κήπο της Γεθσημανής.

Διαβάστε Μαθθ. 26/κς' 36-46. Γιατί η εμπειρία στη Γεθσημανή ήταν τόσο δύσκολη για τον Ιησού; Τι συνέβη στην πραγματικότητα εκεί;

.....
Ο Ιησούς δεν φοβόταν τον φυσικό θάνατο όταν προσευχήθηκε να μην πιεί το ποτήρι. Το ποτήρι που ο Ιησούς φοβόταν, ήταν ο αποχωρισμός Του από τον Θεό. Ο Ιησούς ήξερε ότι θα γινόταν αμαρτία για εμάς, ότι θα πέθαινε στη θέση μας και θα δεχόταν την οργή του Θεού κατά της αμαρτίας – γεγονός που θα Τον χώριζε από τον Πατέρα. Η παράβαση του άγιου νόμου του Θεού ήταν τόσο σοβαρή που απαιτούσε τον θάνατο του παραβάτη. Ο Ιησούς επωμίστηκε την θανατική καταδίκη προκειμένου να μας απαλλάξει από αυτήν. Αυτό διακυβεύονταν για τον Ιησού και για εμάς.

«Αναλογιζόμενος την έκβαση του αγώνα, ο Χριστός φρικίασε στη σκέψη του αποχωρισμού από το Θεό. Ο Σατανάς Του είχε πει ότι αν γίνονταν εγγυητής για τον αμαρτωλό κόσμο, ο χωρισμός Του θα ήταν αιώνιος. Θα συνταυτιζόταν με το βασίλειο του Σατανά και ποτέ πια δεν θα ήταν ένας με το Θεό... Είχε φθάσει η τρομερή στιγμή, αποφασιστική στιγμή της τύχης του κόσμου. Η μοίρα της ανθρωπότητας έτρεμε πάνω στην πλάσιγγα. Ο Χριστός μπορούσε ακόμη και τώρα να αρνηθεί να πιεί το ποτήρι που ανήκε στον ένοχο άνθρωπο. Δεν ήταν ακόμη πολύ αργά. Μπορούσε να σκουπίσει τον αιματηρό ιδρώτα από το μέτωπό Του και να αφήσει τον άνθρωπο να πεθάνει μέσα στην παρανομία του. Μπορούσε να πει: Ας υποστεί ο παραβάτης την τιμωρία της αμαρτίας του, Εγώ επιστρέφω στον Πατέρα Μου. Θα έπινε άραγε ο Υιός του Θεού το πικρό ποτήρι της ταπείνωσης και της αγωνίας; Θα υφίστατο ο αθώος τις συνέπειες της κατάρας της αμαρτίας για να σώσει τον ένοχο;»
Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 659,663.

ΣΚΕΨΗ: Πώς η προθυμία του Ιησού να θυσιαστεί για εμάς πρέπει να επηρεάσει τη ζωή μας, ιδιαίτερα όταν βοηθάμε τους άλλους; Πώς μπορούμε να φέρουμε τον χαρακτήρα του Ιησού καλύτερα στη ζωή μας;

Τετάρτη 15 Ιουνίου

Ο ΙΟΥΔΑΣ ΠΟΥΛΑΕΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΤΟΥ

Πόσο θλιβερή είναι η ιστορία του Ιούδα! Εάν είχε πεθάνει πριν το τελευταίο ταξίδι στην Ιερουσαλήμ, θα ήταν ανάμεσα στους πιο ιερούς ήρωες της ιστορίας. Αντιθέτως το όνομά του έχει συνδεθεί με την προδοσία και τον δόλο.

Διαβάστε Ιωάν. 6/ς' 70 και Λουκάν 22/κβ' 3. Πώς αυτά τα εδάφια μας βοηθάνε να εξηγήσουμε τις πράξεις του Ιούδα;

.....
Σίγουρα ο Σατανάς ευθυνόταν για αυτά που έκανε ο Ιούδας, όμως γεννάται το ερώτημα: Τι έκανε τον Ιούδα να αφήσει τον Σατανά να τον ωθήσει στην προδοσία; Άλλωστε, διαβάζουμε ότι ο Σατανάς ήθελε να παρασύρει και τον Πέτρο (δείτε Λουκάν 22/κβ' 31). Η διαφορά ωστόσο έγκειται στο γεγονός ότι ο Ιούδας δεν παραδόθηκε ολοκληρωτικά στον Κύριο, αλλά υπέθαλπε κάποια αμαρτία, κάποιο ελάττωμα στον χαρακτήρα του που επέτρεψε στο Σατανά να τον κάνει ό,τι ήθελε. Για μία ακόμη φορά βλέπουμε την τρομερή συνέπεια της κακής χρήσης ελεύθερης βούλησης.

Διαβάστε Ματθ. 26/κς' 47-50 και 27/κζ' 1-10. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από την θλιβερή ιστορία του Ιούδα;

.....
Στο Ματθ. 26/κς' 47-50 βλέπουμε τον Ιούδα να οδηγεί ένα απόσπασμα στρατιωτών (περίπου 600 στρατιώτες), μαζί με τους ιερείς και τους πρεσβυτέρους. Τι έντονη στιγμή για τον Ιούδα! Όταν έχεις κάτι που οι άλλοι πραγματικά θέλουν, έχεις τρομερή δύναμη, όπως ακριβώς έγινε εδώ με τον Ιούδα. Και φυσικά αυτό ισχύει μέχρι τη στιγμή που έχεις αυτό που θέλουν. Όταν το αποκτήσουν, δεν θα σε έχουν πλέον καμία ανάγκη. Μέσα σε λίγες ώρες, ο Ιούδας έμεινε μόνος του, χάνοντας τα πάντα. Επίσης σημαντικό, είναι το για ποιο πράγμα έχασε ο Ιούδας την ψυχή του. Για τριάντα αργύρια; Σήμερα, το ποσό αυτό ισούται με έναν ή τέσσερις μισθούς, εξαρτάται από την αξία του αργυρίου εκείνη την εποχή. Ακόμη και αν ήταν δέκα ή εκατό φορές μεγαλύτερο το ποσό, σκεφτείτε τι του στοίχισε! Και όπως γνωρίζουμε, έχασε ακόμη και αυτά. Δεν τα χάρηκε, αλλά τα πέταξε στα πόδια των ιερέων. Τι ηχηρό παράδειγμα ότι, στο τέλος, οτιδήποτε μας απομακρύνει από τον Ιησού, και μας οδηγεί να χάσουμε την ψυχή μας, είναι εντελώς άχρηστο. Ο Ιούδας ήταν τόσο κοντά στην αιώνια ζωή, και παρόλα αυτά επέλεξε να τα πετάξει όλα για το τίποτα.

Πέμπτη 16 Ιουνίου

Η ΑΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ο Ιησούς γνώριζε από πριν για την επιλογή του Ιούδα να Τον προδώσει – ένα ακόμη παράδειγμα της ικανότητας του Θεού να γνωρίζει από πριν τις ελεύθερες επιλογές μας, χωρίς ωστόσο να παρεμβαίνει στην ελευθερία μας. Και δεν γνώριζε μόνο την προδοσία του Ιούδα, αλλά και του Πέτρου. Παρά τον παλικαρισμό του, ήξερε πως την πιο κρίσιμη στιγμή θα Τον εγκατέλειπε και θα Τον αρνούταν.

Διαβάστε Μαθθ. 26/κς' 51-75. Γιατί πιστεύετε ότι αρνήθηκε ο Πέτρος τον Ιησού;

.....
Πολλές φορές νομίζουμε ότι ο Πέτρος αρνήθηκε τον Ιησού επειδή απλώς φοβήθηκε. Ωστόσο, ο Πέτρος (σύμφωνα με το Ιωάν. 18/ιη' 10) είχε το θάρρος να βγάλει το μαχαίρι του ενάντια στους Ρωμαίους στρατιώτες! Ήταν έτοιμος να ορμήσει, μέχρι που ο Ιησούς τον σταμάτησε.

Τι ήταν εκείνο που έκανε τον Πέτρο να αλλάξει, και μέσα σε λίγη ώρα να αρνηθεί τον Ιησού; Γιατί αρνήθηκε το ότι ήταν μαθητής Του; Γιατί ο Πέτρος είπε, «δεν γνωρίζω τον άνθρωπον»; (Μαθθ. 26/κς' 72)

Ίσως επειδή συνειδητοποίησε πως δεν ήξερε τον Άνθρωπο, δεν ήξερε ποιος ήταν ο σκοπός της έλευσής Του και γιατί Τον συνέλαβαν. Έτσι, σε μία στιγμή πανικού, Τον απαρνήθηκε. Πιθανόν ο Πέτρος να αρνήθηκε τον Ιησού όταν συνειδητοποίησε ότι στην πραγματικότητα δεν είχε καταλάβει τι έκανε ο Ιησούς. Τα παράτησε όταν, όπως νόμιζε, τα παράτησε ο Ιησούς. Ο Πέτρος έδειξε εμπιστοσύνη στη δική του λογική και όχι στον Ιησού, παρά τα απίστευτα σημεία που είχε δει και την τολμηρή ομολογία πίστης του στον Ιησού ως τον Χριστό (Μαθθ. 16/ις' 16). Η άρνηση του Πέτρου αποδεικνύει ότι όλα τα σημεία και τα θαύματα του κόσμου δεν μπορούν να διατηρήσουν την πίστη μας στον Θεό εάν η καρδιά μας δεν υποταχθεί πλήρως σ' Αυτόν.

ΣΚΕΨΗ: Σύμφωνα με τον Λουκά, την τρίτη φορά που αναθεμάτισε ο Πέτρος, «στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον» (Λουκ. 22/κβ' 61). Με το ρήμα «ενέβλεψεν» μας δίνεται η εικόνα του πόσο βαθιά κοίταξε ο Ιησούς στην ψυχή του Πέτρου, όπως έγινε όταν συναντήθηκαν για πρώτη φορά (δείτε Ιωάν. 1/α' 42). Τι ελπίδα μπορούμε να αντλήσουμε απ' αυτό όσον αφορά την αγάπη του Θεού για εμάς, ακόμη και όταν αποτυγχάνουμε;

Περαιτέρω μελέτη:

Το 1959 δύο βάνδαλοι μπήκαν σε ένα σπίτι στο Κάνσας και σκότωσαν τους γονείς και τους δύο εφήβους της οικογένειας. Λίγο πριν βρεθούν οι δολοφόνοι, ο αδερφός της δολοφονημένης μητέρας έγραψε στην τοπική εφημερίδα. «Όλοι στην κοινότητα είναι αγανακτισμένοι. Μία μέρα άκουσα κάποιον που είπε ότι οι ένοχοι πρέπει να κρεμαστούν. Ας μην έχουμε αυτά τα αισθήματα. Το κακό έγινε και δεν μπορεί να αλλάξει. Αντιθέτως, ας τους συγχωρέσουμε, όπως ο Θεός συγχώρησε εμάς. Δεν είναι σωστό να έχουμε μίσος στην καρδιά μας. Αυτός που έκανε αυτήν την πράξη δεν θα μπορέσει να ζήσει από τις ενοχές. Θα βρει την ειρήνη μόνο εάν πάει στον Θεό για συγχώρηση. Ας μην τον εμποδίσουμε, αλλά ας προσευχηθούμε να μπορέσει να βρει την ειρήνη.» Truman Capote, In Cold Blood, σ. 124.

Στην παραπάνω ιστορία έχουμε μία έντονη εκδήλωση της χάρις που ο Χριστός προσφέρει σε όλους μας. Ακόμη και μετά την αδικαιολόγητη άρνηση του Πέτρου, ο Χριστός τον συγχώρησε και του εμπιστεύθηκε το έργο της σωτηρίας ψυχών. «Ο Πέτρος μόλις είχε δηλώσει ότι δεν γνώριζε τον Ιησού, αλλά τώρα αντιλαμβανόταν με κατάπικρη λύπη πόσο καλά τον γνώριζε ο Κύριός του και με πόση ακρίβεια είχε διαβάσει την καρδιά του, της οποίας την απατηλότητα αγνοούσε ακόμη και αυτός ο ίδιος.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 682. Ο Ιησούς γνώριζε από πριν τι είχε στην καρδιά του ο Πέτρος και τι επρόκειτο να κάνει, πριν ακόμη ο Πέτρος το καταλάβει. Και παρόλα αυτά η αγάπη και η χάρη Του δεν άλλαξαν, παρότι ο Πέτρος έφερνε όλο το βάρος για τις πράξεις του. Καθώς συναναστρεφόμαστε με ανθρώπους που κάνουν παρόμοια λάθη, είναι πολύ σημαντικό να τους δείχνουμε χάρη, όπως θα θέλαμε και για εμάς.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Ο C.S. Lewis έγραψε: «Κάθε ιστορία πνευματικής αφύπνισης, είναι μία ιστορία ευλογημένης ήττας.» Τι σημαίνει αυτό; Πώς βιώσατε αυτήν την «ήττα»; Τι χάσατε και τι κερδίσατε;
2. Στη Γεθσημανή ο Ιησούς ζητάει «εάν ήναι δυνατόν» να αποφύγει το ποτήρι. Τι σήμαινε αυτό πέρα του ότι έπρεπε να δώσει τη ζωή Του για να σωθεί η ανθρωπότητα; Γιατί ο θάνατος του Ιησού ήταν τόσο απαραίτητος; Δεν υπήρχε άλλος τρόπος να λυθεί το πρόβλημα της αμαρτίας σ' αυτήν την Μεγάλη Διαμάχη;